

GUSTAVO DUCH | Veterinari i divulgador 'agroecològic'

“Parlem de sobirania, però no tenim sobirania alimentària, depenem dels mercats”

Gustavo Duch (Barcelona, 1965) al llarg de la seva vida. Veterinari de formació i posgraduat en Direcció d'Empreses, l'any 1986 va crear l'ONG Veterinaris Sense Fronteres i la va dirigir des de 1991 fins a 2005. Ha escrit diversos llibres, com *Con los pies en la tierra*, *No vamos a tragar*, *Alimentos bajo sospecha i*, recentment, *Secretos. Relatos de mucha gente pequeña* (Pol-len Edicions)

En aquest llibre parla d'acions modestes que poden provocar canvis de fons al nostre món, però a través de petites narracions...

He fet molts articles apel·lant a l'intel·lecte, però al final crec que cal apel·lar també als sentiments i les emocions. Vivim en una societat etnocèntrica, hem menyspreat altres cultures. I tenim els nostres propis exiliats interns, uns insiliats, que són el món rural. Hem de desurbanitzar-nos.

Com, si la població mundial es concentra a les ciutats?

El meu avi va néixer a Santa Coloma de Queralt i va anar a Barcelona. El meu pare, jo i els meus fills ja hem nascut a Barcelona. Però als meus fills, quan els preguntaven on anaven de vacances, deien “al meu poble”. I volien dir al poble del besavi! Tots tenim un gen rural i només cal estimular-lo. Si no

treballem amb el món rural, fem més vulnerable el territori. Parlem de sobirania, però no tenim sobirania alimentària, depenem totalment dels mercats. El preu del blat de moro que es decideix a Chicago influeix en el preu a què vendrem els nostres porcs.

És possible fer marxa enrere en aquesta globalització?

Jo en diria marxa endavant. Hem de fer com els que remen: miren enrere però la barca va endavant. Hem d'anar a relocalitzar l'economia, a establir un circuit més curt del menjar, treballar amb tècniques agroecològiques en lloc de tècniques que castiguen la terra... Científicament parlant, la gran agroindústria no té futur. Pot durar cinc anys o trenta, però s'acabarà.

Una afirmació contundent. En què es basa?

És un model que depèn totalment del petroli, una font d'energia finita. El sistema agroalimentari del futur serà a petita escala, de proximitat. Com més aviat ho comencem a posar en pràctica, millor. En la mesura que tornem a relocalitzar les economies, les fem més properes, treballem amb pagesia – amb mà d'obra física– o aprofitant el sol perquè les plantes creixin, farem el sistema més sostenible.

Científicament parlant, la agroindústria no té futur. Pot durar cinc anys o trenta, però s'acabarà